

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๘/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ ดม. ๓๘ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

- ระหว่าง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐพงษ์ พร้อมจิตร ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
  - นายอุทิศ ชำนาญกิจ ที่ ๒
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณี แพงวังทอง ที่ ๓
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรัชย์ สุขพันธ์ ที่ ๔
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นุชสรา บุญแสน ที่ ๕
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โกเมท จันทรมโกชน์ ที่ ๖
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรมภาพร อ่อนจันทร์ ที่ ๗
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทัย ตันตระกูล ที่ ๘
- สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๑/๒๕๕๔
หมายเลขแดงที่ ๔๗๘/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลอีสาน ที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลอีสาน ประกอบด้วย นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ เป็นประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ โชติสว่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ต.ศิริวัฒนา และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นกรรมการ ปราบกฏว่ามีผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหา รวม ๖ คน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตใส คล่องพยาบาล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย พาบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิโชติ ทองเสมอ ซึ่งในการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหาคณบดีเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณากลับกรองผู้สมัครเข้ารับการสรรหา เพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน โดยให้กรรมการแต่ละคนเสนอชื่อผู้สมัครที่เห็นว่าเหมาะสมจำนวนสามคน แล้วนับชื่อที่ซ้ำกันมากที่สุดจำนวนสามคน เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกให้เหลือหนึ่งคนและแต่งตั้งเป็นคณบดีตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวถือปฏิบัติในทุกคณะ แต่รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ได้เสนอวิธีการอื่น และได้เสนอชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหาจำนวนสามคนซึ่งเป็นการขึ้นนำคณะกรรมการสรรหาแล้วเดินออกจากที่ประชุมโดยประกาศว่าลาออกจากการเป็นกรรมการ ต่อมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ได้ประกาศลาออกจากการเป็นกรรมการด้วย โดยบุคคลทั้งสองไม่ได้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้น นายเฉลิมศักดิ์ได้ยื่นหนังสือลาออกจากการเป็นประธานกรรมการต่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้นัดประชุมคณะกรรมการสรรหา ที่เหลืออยู่พิจารณากลับกรองรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ แล้วมีมติเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลอีสาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓ แล้วมีมติ ดังนี้ (๑) ให้ดำเนินการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการใหม่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ (๒) แต่งตั้งกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย นายโอภาส เขียววิชัย เป็นประธานกรรมการ และอธิการบดี เป็นกรรมการ (๓) มอบมหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลอีสาน

/ว่าด้วย...

ว่าด้วยการสรรหาคนบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) และเสนอผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ อุตสาหกรรมนิติของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ และต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน แต่ปรากฏว่าจนถึงวันที่ยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นกรรมการสรรหาคนบดี เสียข้งมากได้ พิจารณากลับกรองผู้สมัครเข้ารับการสรรหาที่เหมาะสมจำนวนสามคนและได้เสนอรายชื่อ ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคนบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติว่า กรรมการ สรรหาจำนวนสามคนได้ขอลาออก จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาชุดใหม่นั้น เป็นการ ไม่ชอบด้วยข้อ ๖ ของข้อบังคับดังกล่าว ที่มีเจตนารมณ์ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการ สรรหาให้ได้ผู้ที่เหมาะสมไม่เกินสามคนตามข้อบังคับดังกล่าว ข้อ ๘ กรรมการสรรหาฯ แต่ละคนจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และตาม ข้อบังคับดังกล่าวมิได้กำหนดให้กรรมการสรรหาลาออกได้ก่อนการทำหน้าที่ให้เสร็จสมบูรณ์ อีกทั้ง ไม่ได้กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ จึงต้องอาศัยระเบียบที่ใกล้เคียง คือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะครบองค์ประชุม เมื่อการประชุมคณะกรรมการ สรรหาที่มีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เข้าร่วมประชุม จึงครบองค์ประชุม ดังนั้น มติที่ ประชุมที่พิจารณากลับกรองผู้สมัครที่เหมาะสมจำนวนสามคนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณา เลือกเป็นคนบดีจึงชอบด้วยข้อบังคับแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกและแต่งตั้งบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึง ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เสนอเป็นคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดีทั้งแปด อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๔๕/๒๕๕๕ แก่คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้รับคำฟ้องในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ไว้พิจารณา และให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินการต่อไป กับมีคำสั่งไม่รับคำขอให้ศาล กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอิสาน ที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ สรรหาคณบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอิสาน ซึ่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ สรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ พร้อมกับรวบรวมรายชื่อ ผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อและพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจำนวน ไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับตัวอักษรพร้อมทั้งประมวลประวัติผลงาน และข้อมูลรายละเอียดของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อใช้ในการประกอบการพิจารณาเสนอต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอิสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ ประธาน คณะกรรมการสรรหาคณบดีได้มีประกาศคณะกรรมการสรรหาคณบดี เรื่อง บัญชีรายชื่อ ผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอิสาน ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ มีผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเป็นคณบดีคณะเทคโนโลยี การจัดการจำนวน ๖ ราย คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ลำดับที่ ๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตโส คล่องพยาบาล ลำดับที่ ๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย พาบุน ลำดับที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ลำดับที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ และลำดับที่ ๖ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิโชติ ทองเสมอ ต่อมา ในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้มีการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดี โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ โชติสว่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ต.ศิริวัฒนา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เข้าร่วมประชุมพิจารณา กลับกรองบัญชีรายชื่อผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ เพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับอักษร พร้อมประมวลประวัติ ผลงาน ข้อมูลรายละเอียดที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาเสนอ ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณา ตามข้อ ๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอิสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งข้อบังคับฉบับนี้มิได้กำหนดหลักเกณฑ์การสรรหาคณบดี ที่ชัดเจนไว้ เพียงแต่กำหนดว่าเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน ดังนั้น

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสรรหาคณบดีจึงกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อให้ได้มาซึ่งรายชื่อผู้ที่เหมาะสม ๓ แนวทาง ดังนี้ แนวทางที่หนึ่ง ให้เสนอรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีที่เหมาะสมจำนวนสามคนเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยให้กรรมการสรรหาแต่ละคนเสนอรายชื่อจำนวนสามรายชื่อ แล้วประมวลผลจากชื่อนับซ้ำมากที่สุดจนถึงรองลงมาจำนวนสามคน แนวทางที่สอง ให้พิจารณาเสนอรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีที่ไม่สมควรเข้ารับการสรรหาแล้วจึงคัดออกเป็นรายชื่อ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดี แนวทางที่สาม ให้คณะกรรมการสรรหาคณบดีร่วมพิจารณาคุณสมบัติผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีเป็นรายชื่อ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้เสนอแนวทางแรก โดยให้ประมวลผลจากชื่อนับซ้ำมากที่สุดจนถึงรองลงมาจำนวนสามคน รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย เสนอตามแนวทางที่สาม โดยขอให้พิจารณาจากประวัติการทำงาน การแสดงวิสัยทัศน์ นโยบาย และแผนพัฒนาคณะเพื่อให้ได้มาซึ่งคณบดีที่พร้อมจะรับผิดชอบทำงานในหน้าที่ เป็นเหตุให้การสรรหาคณบดีไม่สามารถหาข้อยุติในหลักเกณฑ์การสรรหาคณบดีได้ ต่อมา รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ได้ประกาศลาออกจากตำแหน่งกรรมการสรรหาคณบดี และออกจากที่ประชุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ขออนุญาตประธานกรรมการสรรหาคณบดีหรือแนวทางที่เหมาะสม และยืนยันตามหลักเกณฑ์แรก ประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดีเห็นว่าไม่อาจหาข้อยุติได้ ประกอบกับคณะกรรมการสรรหาคณบดีขาดองค์ประกอบของคณะกรรมการที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร หากมีการลงมติจะเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม นายเฉลิมศักดิ์ได้มีหนังสือขอลาออกจากตำแหน่งประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดี ต่อศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ จินายน นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในขณะนั้น และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อนุมัติให้นายเฉลิมศักดิ์ลาออกจากตำแหน่งประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดี ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ทราบอยู่แล้วว่า รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย และนายเฉลิมศักดิ์ได้ลาออกแล้ว มีผลทำให้องค์ประชุมของคณะกรรมการสรรหาคณบดี ไม่ครบองค์ประกอบตามข้อ ๖ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ และผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องมีการแต่งตั้งกรรมการสรรหาคณบดีเพิ่มเติมก่อน จึงจะดำเนินการประชุมต่อไปได้ แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นกรรมการสรรหาคณบดีที่เหลือ

๕ คน ยังคงกำหนดให้มีการประชุมกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยมีมติเสนอรายชื่อผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเป็นคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ที่เหมาะสมจำนวนสามคน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ (๒) ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ (๓) ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ การประชุมดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ซึ่งเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อจากกรรมการสรรหาคณะบดีไม่มีผลในทางกฎหมายแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดให้มีการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยพิจารณาแล้วมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการชุดใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ที่ ๐๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์กระบวนการสรรหาต่อผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มอบหมายให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี อธิการบดีจึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๘๖(กบค)/พิเศษ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ยืนยันว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะบดีดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีการพิจารณาแล้วเห็นว่าเนื่องจากมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ จึงมีมติให้ดำเนินการสรรหาใหม่และให้ปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติเห็นชอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับใหม่ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป คือ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งข้อบังคับดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงจากข้อบังคับเดิมในรายละเอียดขององค์ประกอบคณะกรรมการสรรหาคณะบดี ข้อ ๖ จึงทำให้คณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการที่ได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ที่ ๐๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้โดยผลของกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘

/ได้ยื่นฟ้อง...

ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีเกี่ยวกับมติการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการในคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สามารถดำเนินการสรรหาหรือแต่งตั้งคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ได้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งใดๆ ดังนั้น เมื่อกระบวนการสรรหายังไม่ได้ดำเนินการจนสิ้นสุด จึงยังไม่มีผู้ใดได้สิทธิหรือเสียสิทธิในกระบวนการสรรหาคณบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ชะลอการสรรหาคณบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการไว้ก่อน จึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีนี้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคดีนี้ได้ อีกทั้ง เพื่อให้การบริหารงานภายในคณะเทคโนโลยีการจัดการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นไปด้วยความต่อเนื่อง และสอดคล้องกับนโยบาย ของมหาวิทยาลัย ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตโส ซึ่งเป็นคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการคนเดิมปฏิบัติหน้าที่รักษาราชการแทนคณบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ ๐๐๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งรักษาราชการแทนคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ผู้ถูกฟ้องคดีขอยืนยันว่าการดำเนินการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการเป็นการ ดำเนินการโดยชอบด้วยระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายทุกประการ

ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ คัดค้านคำให้การว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อให้ได้มาซึ่งรายชื่อผู้เหมาะสมจำนวน ไม่เกินสามราย ในการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยเสนอให้ใช้วิธีการที่ ๑ เป็นการนำเสนอของเสียงข้างมาก เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา คณบดี มีจำนวน ๘ คน จึงต้องถือว่าคณะกรรมการสรรหาคณบดีตกลงให้ใช้วิธีตามที่กรรมการ เสียงข้างมากเสนอ แต่เมื่อคณะกรรมการเสียงข้างน้อยเห็นว่าไม่อาจนับนำกรรมการ เสียงข้างมากได้ อธิการบดีซึ่งเป็นกรรมการสรรหาคณบดีได้ประกาศลาออก จึงเป็นการกระทำที่ ไม่สุจริต เนื่องจากอธิการบดีในฐานะกรรมการสรรหาคณบดีได้กล่าวขึ้นก่อนลาออก โดยระบุชื่อบุคคลสามคนที่สมควรเข้ารับการสรรหาและหากไม่ใช่สามคนที่ระบุชื่อก็ขอลาออก แล้วเดินออกจากห้องประชุมไป การกระทำดังกล่าวของกรรมการสรรหาคณบดีเสียงข้างน้อย จึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต ถูกต้องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล การที่ต่อมาประธาน คณะกรรมการสรรหาคณบดี และกรรมการอีก ๑ คน ลาออกในภายหลัง การกระทำดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริตเช่นกัน แม้กรรมการสรรหาคณบดีจะลาออกจำนวนสามคน

ไปแล้วก็ตาม...

ไปแล้วก็ตาม กรรมการสรรหาคณบดีที่เหลือจำนวน ๕ คน ซึ่งถือว่ามีกรรมการอื่นที่ยังอยู่ในตำแหน่งเกินกว่ากึ่งหนึ่ง จึงถือว่าเป็นองค์ประชุมสามารถดำเนินการประชุมต่อไปได้ตามหลักและครรลองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประกอบการประชุมของคณะกรรมการสรรหาคณบดี ไม่ได้มีระเบียบข้อบังคับการประชุมกำหนดไว้ การที่คณะกรรมการสรรหาคณบดีเสียงข้างมากจำนวน ๕ คน ยังอยู่ในตำแหน่งและดำเนินการประชุมต่อไปก็เป็นการดำเนินการโดยสุจริตตามอำนาจหน้าที่และระเบียบข้อบังคับที่ใกล้เคียงที่สุดนอกเหนือจากธรรมเนียมประเพณีในระบอบประชาธิปไตย คือ ข้อบังคับการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเมื่อกรรมการอื่นลาออกเป็นเหตุให้คณะกรรมการสรรหาคณบดีไม่ครบองค์ประกอบตามข้อบังคับ เห็นว่า เป็นการตีความเพื่อไม่ให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับ ซึ่งไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อทางราชการและมหาวิทยาลัย ทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยเอาเปรียบและเป็นฝ่ายกดดันเสียงข้างมาก หรือเป็นเหตุให้ผู้ใหญ่หรือผู้มีอำนาจดำเนินการเพื่อให้ตนเองได้เปรียบหรือเพื่อช่วยเหลือพวกพ้อง และเป็นการตีความเพียงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองเท่านั้น เมื่อกรรมการสรรหาคณบดี เสียงข้างมากได้ดำเนินการประชุมต่อไปจนเสร็จสิ้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาชุดใหม่แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมโดยมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับคำให้การและเพิ่มเติมว่าตามข้อ ๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นข้อบังคับฉบับเดิมที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนั้น ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสรรหาคณบดีเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ พร้อมกับรวบรวมชื่อผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ และพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับตัวอักษรพร้อมประวัติ ผลงานข้อมูล รายละเอียดที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาเพื่อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการสรรหาคณบดีได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อให้ได้มาซึ่งรายชื่อผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามราย โดยมี ๓ แนวทาง ซึ่งทั้งสามแนวทางนี้รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ไซดีสว่าง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ต.ศิริวัฒนา กรรมการสรรหาคณบดีจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร เห็นว่า แนวทางที่สามน่าจะเป็นแนวทางการพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมในการเข้ารับการสรรหามากที่สุดเพราะเป็นการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหา

/คณบดี...

คณบดีเป็นรายบุคคลมากกว่าการใช้วิธีการประมวลผลจากชื่อนับซ้ำซึ่งอาจไม่ได้พิจารณา
 จากคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีแต่อย่างใด เพื่อให้เกิดความสุจริต ถูกต้อง
 และโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบกับกรรมการสรรหาคณบดีคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีก็ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคณบดีผู้มีสิทธิเข้ารับการ
 สรรหาคณบดีเป็นรายๆ เช่นเดียวกัน การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ กำหนดให้ใช้
 หลักเกณฑ์ตามแนวทางที่หนึ่ง คือ การให้เสนอรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีที่
 เหมาะสมจำนวนสามคนเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยให้กรรมการสรรหาแต่ละคนเสนอรายชื่อ
 จำนวนสามรายชื่อ แล้วประมวลผลจากชื่อนับซ้ำมากที่สุดจนถึงรองลงมาจำนวนสามคน
 โดยไม่มีการพิจารณาคณบดีของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีนั้น อาจเป็นช่องทางใน
 การเอื้อประโยชน์หรือช่วยเหลือพวกพ้องของตนได้ ซึ่งแนวทางดังกล่าวไม่มีคณะกรรมการ
 สรรหาคณบดีคณะใดๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีใช้หลักเกณฑ์นี้ ดังนั้น
 การที่รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย เห็นว่า แนวทางที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
 ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เสนอเป็นแนวทางที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม และได้ลาออกจากกรรมการ
 สรรหา แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ยืนยันตามแนวทางแรก ซึ่งต่อมา นายเฉลิมศักดิ์
 นามเชียงใต้ ประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดี เห็นว่า ไม่อาจหาข้อยุติและได้ยื่นหนังสือ
 ลาออกต่อผู้ถูกฟ้องคดี และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่
 ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อนุมัติให้นายเฉลิมศักดิ์ลาออกจากตำแหน่งประธานคณะกรรมการ
 สรรหาคณบดี ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จึงมีผลทำให้คณะกรรมการสรรหา
 คณบดี ไม่ครบองค์ประกอบตามข้อ ๖ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็น
 กรรมการสรรหาคณบดีที่เหลือ ๕ คน ยังคงกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการสรรหา
 คณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการต่อไป ในการประชุมกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยี
 การจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม
 ๒๕๕๔ โดยมีมติเสนอรายชื่อผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยี
 การจัดการจำนวนสามคน คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ การประชุมดังกล่าวจึงเป็นการ
 ประชุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดให้
 มีการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการ
 ดำเนินการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ โดยมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา

/คณบดี...

คณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการชุดใหม่เข้ามาดำเนินการแทน จึงมีผลเท่ากับเป็นการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการชุดเดิม และคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการชุดใหม่มีหน้าที่ในการปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๔๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ไว้พิจารณาและมีคำสั่งแก้คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นให้รับคำฟ้องไว้พิจารณาโดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสรรหาคณะบดีเพื่อสรรหาคณะบดีที่เหมาะสมเสนอผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณะบดีอีกครั้งหนึ่ง อันมีผลเป็นการยกเลิกบัญชีรายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะกรรมการสรรหาคณะบดีเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และคดียังไม่พ้นระยะเวลาฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนประเด็นมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ในวาระที่ ๓.๓ ที่ให้ดำเนินการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีใหม่ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย (๑) นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใหม่ เป็นประธานกรรมการสรรหา (๒) รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร โชติสว่าง เป็นกรรมการโดยตำแหน่งในฐานะผู้บริหาร (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ต.ศิริวัฒนา เป็นกรรมการ (๔) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ (๕) ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ (๖) ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ (๗) ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และ (๘) ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะเทคโนโลยีการจัดการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕...

ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณากลับกรองผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน โดยให้กรรมการแต่ละคนเสนอชื่อผู้สมัครที่เห็นว่าเหมาะสมจำนวนสามคน แล้วนับชื่อที่ซ้ำกันมากที่สุดจำนวนสามคน เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกให้เหลือหนึ่งคนและแต่งตั้งเป็นคณบดี แต่รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ได้เสนอวิธีการอื่นและได้เสนอชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหาจำนวนสามคนแล้วเดินออกจากที่ประชุมแล้วประกาศลาออกจากการเป็นกรรมการ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ได้ประกาศลาออกจากการเป็นกรรมการไปในคราวเดียวกัน ถือได้ว่าบุคคลทั้งสองลาออกจากการเป็นกรรมการสรรหาโดยปริยาย ส่วนนายเฉลิมศักดิ์ได้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ถูกฟ้องคดี และได้รับการอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยที่ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการแทนไว้เป็นอย่างอื่น จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในหมวดว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ในฐานะที่เป็นกฎหมายกลางที่มีหลักประกันความเป็นธรรมและมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งกรรมการสรรหาคณบดีเพิ่มเติม คณะกรรมการสรรหาคณบดี จึงประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ คือ จำนวน ๕ คน กึ่งหนึ่งของกรรมการ ๕ คน เท่ากับกรรมการจำนวน ๓ คน ตามมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการสรรหาคณบดี ซึ่งประกอบด้วยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นกรณีมีกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ได้ประชุมเป็นครั้งที่ ๒ การประชุมของคณะกรรมการสรรหาคณบดีดังกล่าวจึงครบองค์ประชุม เมื่อองค์ประชุมถูกต้องตามกฎหมายกำหนด คณะกรรมการสรรหาคณบดีย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามมาตรา ๗๘ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเมื่อที่ประชุมมีมติเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดียอมผูกพันที่จะต้องใช้ดุลพินิจเลือกและแต่งตั้งบุคคลจากบัญชีรายชื่อข้างต้นจำนวนหนึ่งคนเป็นคณบดี ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ในวาระที่ ๓.๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้คำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

/ที่ ๐๑๗/๒๕๕๔...

ที่ ๐๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีใหม่ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แก้ไขข้อ ๖ วรรคหนึ่ง แล้วต่อมามีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ ๐๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีใหม่ อันมีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีเดิม นั้น เห็นว่า ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ภายหลังจากวันที่คณะกรรมการสรรหาคณบดีได้ประชุมพิจารณาถ้อยแถลงของผู้สมัครที่เหมาะสมจำนวนสามคนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาเลือกเป็นคณบดีแล้ว อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓ ภายหลังจากที่คณะกรรมการสรรหาคณบดีได้ประชุมพิจารณาถ้อยแถลงของผู้สมัครที่เหมาะสมจำนวนสามคนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาเลือกเป็นคณบดีแล้วเช่นกัน ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ สำหรับประเด็นข้อโต้แย้งอื่นไม่จำเป็นต้องพิจารณาเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ เฉพาะวาระที่ ๓.๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกและแต่งตั้งหนึ่งในผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มามีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์โดยขอถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นส่วนหนึ่งของคำอุทธรณ์และเพิ่มเติมว่า เมื่อพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ จะเห็นได้ว่า การที่ข้อบังคับดังกล่าวกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาคณบดีมาจากบุคคลหลายฝ่ายก็เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการพิจารณาผู้ที่เหมาะสมให้มาดำรงตำแหน่งคณบดีตั้งนั้น หากองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาคณบดีไม่ครบถ้วนตามที่ข้อบังคับดังกล่าว

/กำหนดไว้...

กำหนดไว้ กรณีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อาจดำเนินการใดๆ ได้ เว้นแต่ข้อบังคับดังกล่าวจะได้กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาคนบดีเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ คณะกรรมการสรรหาคนบดีที่เหลืออยู่จึงจะสามารถดำเนินการสรรหาได้ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคนบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้มีบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ประชุมกรรมการสรรหาคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ แล้วมีมติเสนอรายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจเลือกและแต่งตั้งหนึ่งในรายชื่อข้างต้นเป็นคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ จึงเป็นการสรรหาคนบดีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาคนบดี จำนวน ๓ คน ได้ลาออกจากการเป็นคณะกรรมการสรรหาคนบดี อันเป็นเหตุให้องค์ประชุมของคณะกรรมการสรรหาคนบดี ไม่ครบองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ของข้อบังคับดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาคนบดีที่เหลืออยู่ จึงไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นนำมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาวินิจฉัย จึงไม่ถูกต้องตามข้อบังคับดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓ แล้วมีมติว่า (๑) ให้ดำเนินการสรรหาคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการใหม่ (๒) แต่งตั้งกรรมการสรรหาคนบดีใหม่ (๓) มอบมหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสรรหาคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคนบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) แล้วเสนอผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวแล้ว การดำเนินการสรรหาคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการจึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ แก้อุทธรณ์โดยขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์และเพิ่มเติมว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคนบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕...

ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ อธิการบดี เป็นกรรมการ คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ คน เป็นประธานกรรมการ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ รวมเป็นจำนวน ๘ คน โดยในระหว่างการประชุมเพื่อสรรหาคณบดีได้มีการกรรมการเสียงข้างน้อยขอลาออก เนื่องจากไม่พอใจที่บุคคลที่ตนเองต้องการให้ได้รับการสรรหาไม่ได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมากในที่ประชุม จึงได้ลาออกจากการเป็นคณะกรรมการสรรหาคณบดี แม้กรรมการที่ขอลาออกจะอ้างว่าที่ขอลาออกเพราะไม่สามารถตกลงวิธีการสรรหาได้เนื่องจากกรรมการเสียงข้างมากไม่ยอมรับวิธีการสรรหาตามที่กรรมการเสียงข้างน้อยเสนอก็ตาม แต่การกระทำดังกล่าวถือเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตเนื่องจากเพื่อให้มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีชุดใหม่ขึ้น เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ มิได้กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการแทนไว้ จึงต้องนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในฐานะที่เป็นกฎหมายกลางที่มีหลักประกันความเป็นธรรมและมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการมาบังคับใช้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้นำบทบัญญัติในมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาบังคับใช้กับกรณีนี้ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ยื่นคำขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองชั้นต้นโดยไม่ต้องรอจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำขอดังกล่าวไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ประกอบด้วย (๑) นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ เป็นประธานกรรมการสรรหา (๒) รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ โชติสว่าง เป็นกรรมการโดยตำแหน่งในฐานะผู้บริหาร (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

/ชูชัย...

ชูชัย ต.ศิริวัฒนา เป็นกรรมการ (๔) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนจาก
 สภาคณาจารย์และข้าราชการ (๕) ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ (๖) ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ (๗) ผู้ฟ้องคดีที่ ๔
 และ (๘) ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะเทคโนโลยีการจัดการ
 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ พร้อมกับรวบรวมรายชื่อผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ
 และพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชี
 รายชื่อตามลำดับตัวอักษรพร้อมทั้งประมวลประวัติผลงาน และข้อมูลรายละเอียดของผู้ที่
 ได้รับการเสนอชื่อเพื่อใช้ในการประกอบการพิจารณาเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อบังคับ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อมา
 เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดีได้มีประกาศคณะกรรมการ
 สรรหาคณบดี เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีของมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ปรากฏว่ามีผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับ
 การสรรหาเป็นคณบดี จำนวน ๖ ราย คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ลำดับที่ ๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 จิตใส คล่องพยาบาล ลำดับที่ ๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย พานุก ลำดับที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗
 ลำดับที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ และลำดับที่ ๖ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิโชติ ทองเสมอ ต่อมา ในการ
 ประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดี
 ที่ ๕ ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณากลับกรองผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสม
 จำนวนไม่เกินสามคน โดยให้กรรมการแต่ละคนเสนอชื่อผู้สมัครที่เห็นว่าเหมาะสมจำนวน
 สามคน แล้วนับชื่อที่ซ้ำกันมากที่สุดจำนวนสามคน เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกให้
 เหลือหนึ่งคนและแต่งตั้งเป็นคณบดี แต่รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ได้เสนอวิธีการอื่นและ
 ได้เสนอชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหาจำนวนสามคนแล้วเดินออกจากที่ประชุม โดยประกาศ
 ว่าลาออกจากการเป็นกรรมการ ต่อมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ได้ประกาศลาออกจาก
 การเป็นกรรมการด้วย โดยบุคคลทั้งสองไม่ได้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้น
 นายเฉลิมศักดิ์ได้ยื่นหนังสือลาออกจากการเป็นประธานกรรมการฯ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี
 ผู้ถูกฟ้องคดีอนุมัติโดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม
 ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔
 เพื่อพิจารณากลับกรองรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหา แล้วมีมติเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖
 ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔
 เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓ แล้วมีมติ ดังนี้ (๑) ให้ดำเนินการการสรรหา

/คณบดี...

คณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการใหม่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ (๒) แต่งตั้งกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย นายโอภาส เขียววิชัย เป็นประธานกรรมการ และอธิการบดี เป็นกรรมการ (๓) มอบมหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสรรหาคณะบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) และเสนอผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์ มติของผู้ถูกฟ้องคดี แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่ง สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ ๐๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการชุดใหม่แทนชุดเดิมที่ถูก ยกเลิกไป ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมสภา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วาระที่ ๓.๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ระหว่างการพิจารณา ของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ มีมติเห็นชอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับใหม่ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป คือ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ เฉพาะวาระที่ ๓.๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกและแต่งตั้งหนึ่งในผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นคณะบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย กับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ในวาระที่ ๓.๓ มีมติให้ดำเนินการ สรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีใหม่ นั้น เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า กระบวนการ สรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการโดยคณะกรรมการสรรหาตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่เหลืออยู่ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/พิเคราะห์...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้... (๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัย เป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้... (๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ... มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคณะ ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๓๔ วรรคสอง บัญญัติว่า คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หรือเมื่อวาระการดำรงตำแหน่งคณบดี ในคณะใดคณะหนึ่งเหลือเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ (๒) อธิการบดี เป็นกรรมการ (๓) ผู้แทนจากสภาคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเลือกกันเองของแต่ละวิทยาเขตและศูนย์กลางมหาวิทยาลัยฯ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ (๕) ผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะที่มีการสรรหาคณบดี ซึ่งเลือกกันเองจำนวน สี่คนเป็นกรรมการ วรรคสอง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสรรหาคณบดี แต่งตั้งกรรมการสรรหาจากข้อ (๕) ผู้ที่สมควรทำหน้าที่เป็นเลขานุการหนึ่งคน ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ พร้อมกับรวบรวมรายชื่อผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ และพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับตัวอักษรพร้อมประมวลประวัติ ผลงาน ข้อมูลรายละเอียด

ที่ใช้ในการ...

ที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา และข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเลือกและแต่งตั้งบุคคลจากบัญชีรายชื่อในข้อ ๘ จำนวนหนึ่งคนเป็นคณบดี โดยการลงคะแนนลับ

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ประกอบด้วย (๑) นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ (กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ) เป็นประธานกรรมการสรรหา (๒) รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ โชติสว่าง (อธิการบดี) เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งในฐานะผู้บริหาร (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ต.ศิริวัฒนา (กรรมการสภามหาวิทยาลัย) เป็นกรรมการ (๔) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ (๕) ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ (๖) ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ (๗) ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และ (๘) ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เป็นกรรมการในฐานะผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะเทคโนโลยีการจัดการ โดยประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดีได้มีประกาศคณะกรรมการสรรหาคณบดี เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาคณบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครที่มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเป็นคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ จำนวน ๖ ราย คือ ลำดับที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ลำดับที่ ๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตใส คล่องพยาบาล ลำดับที่ ๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชงชัย พานู ลำดับที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ลำดับที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ และลำดับที่ ๖ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิโชติ ทองเสมอ ต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดีเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณากลับกรองผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน โดยให้กรรมการแต่ละคนเสนอชื่อผู้สมัครที่เห็นว่าเหมาะสมจำนวนสามคน แล้วนับชื่อที่ซ้ำกันมากที่สุดจำนวนสามคน เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกให้เหลือหนึ่งคนและแต่งตั้งเป็นคณบดี แต่รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ได้เสนอวิธีการอื่นและได้เสนอชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหาจำนวนสามคนแล้วเดินออกจากที่ประชุม โดยประกาศว่าลาออกจากการเป็นกรรมการ ต่อมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ได้ประกาศลาออกจากการเป็นกรรมการด้วย หลังจากนั้น นายเฉลิมศักดิ์ได้ยื่นหนังสือลาออกจากการเป็นประธานคณะกรรมการสรรหาต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาติให้ลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕...

ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาคณบดีที่เหลืออยู่ ได้ร่วมกันประชุมพิจารณากลับกรอกรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหา แล้วมีมติเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาเลือกและแต่งตั้งต่อไป นั้น เห็นว่า แม้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ จะกำหนดไว้เฉพาะเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาคณบดีว่าจะต้องมีที่มาอย่างไร และมีจำนวนเท่าใด โดยมีได้กำหนดว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาคณบดีดังกล่าวจะต้องมีอยู่ครบถ้วนตลอดเวลาที่ดำเนินการสรรหา และหากมีกรณีที่กรรมการสรรหาคณบดีลาออกหรือมีเหตุอื่นใดที่ทำให้กรรมการสรรหาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการสรรหาคณบดีหรือไม่ เพียงใด ก็ตาม แต่โดยสภาพของเรื่องการสรรหาคณบดีที่คณะกรรมการสรรหาจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ พร้อมกับรวบรวมรายชื่อผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ และพิจารณากลับกรอกรายชื่อเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับตัวอักษรพร้อมประมวลประวัติ ผลงาน ข้อมูลรายละเอียดที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ตามนัยข้อ ๘ วรรคหนึ่งของข้อบังคับดังกล่าว ซึ่งข้อ ๖ วรรคหนึ่งของข้อบังคับเดียวกัน ก็ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาคณบดีไว้แล้วว่าจะต้องมีที่มาอย่างไร และมีจำนวนเท่าใด จึงย่อมพึงได้ว่า การดำเนินการสรรหาผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งคณบดีตามข้อบังคับดังกล่าว มีเจตนารมณ์ที่จะให้คณะกรรมการสรรหาคณบดีซึ่งมีที่มาทั้งจากฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี ฝ่ายบริหาร และฝ่ายผู้แทนสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะ ได้ร่วมกันพิจารณากลับกรอกรายชื่อผู้ที่เหมาะสมเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณบดี คณะเทคโนโลยีการจัดการเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รองศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ไซดีสว่าง (อธิการบดี) กรรมการโดยตำแหน่งในฐานะผู้บริหาร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย ต.ศิริวัฒนา (กรรมการสภามหาวิทยาลัย) ในฐานะกรรมการ ได้ลาออกจากการเป็นกรรมการสรรหา ต่อมา นายเฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ (กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ) ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากระธานคณะกรรมการสรรหาคณบดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แต่งตั้งบุคคลใดให้ทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการและกรรมการสรรหาคณบดีแทนบุคคลดังกล่าว คณะกรรมการสรรหาคณบดีจึงคงเหลือเฉพาะกรรมการสรรหาคณบดีซึ่งมีที่มาจากฝ่ายผู้แทนสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะเท่านั้น หาได้

/เป็นไปตาม...

เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามข้อบังคับดังกล่าวแต่อย่างใดไม่ ประกอบกับข้อเท็จจริงใน
 ส่วนคดีไม่ปรากฏว่า ในการประชุมคณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔
 ที่มีมติเสนอบัญชีรายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดี
 ใช้ดุลพินิจเลือกและแต่งตั้งเป็นคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
 ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสม
 ดังกล่าว และหากจะฟังว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้ใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา
 กลับกรอง โดยให้กรรมการแต่ละคนเสนอชื่อผู้สมัครที่เห็นว่าเหมาะสมจำนวนสามคน
 แล้วนับชื่อที่ซ้ำกันมากที่สุดจำนวนสามคน ดังที่ปรากฏข้อเท็จจริงในรายงานการประชุม
 คณะกรรมการสรรหาคณะบดีเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ก็ตาม แต่การดำเนินการ
 ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็เป็นเพียงการลงคะแนนเลือกบุคคลเท่านั้น หากได้มีหลักฐานข้อเท็จจริง
 ใดๆ ในสำนวนคดียืนยันได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณาข้อมูล ประวัติ
 ผลงานและประเมินความเหมาะสมของผู้สมัครที่จะถือได้ว่าเป็นการพิจารณากลับกรอง
 อย่างแท้จริง กระบวนการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการโดยคณะกรรมการสรรหา
 ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ ๐๓๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓
 ที่เหลืออยู่ จึงไม่ชอบด้วยข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหา
 คณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่จะมีผลผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องพิจารณาเลือกและแต่งตั้งบุคคล
 จากบัญชีรายชื่อตามที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เสนอจำนวนหนึ่งคนเป็นคณะบดี
 ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของข้อบังคับดังกล่าวแต่ประการใด และโดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจ
 และหน้าที่ในการแต่งตั้งและถอดถอนคณะบดีตามมาตรา ๑๗ (๑๐) ประกอบมาตรา ๓๔
 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดี
 จึงย่อมเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาว่าการดำเนินการสรรหาคณะบดีของคณะกรรมการสรรหา
 เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. ๒๕๕๓
 หรือไม่ ทั้งนี้ หากการดำเนินการสรรหาคณะบดีของคณะกรรมการสรรหาไม่เป็นไปตาม
 ข้อบังคับดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีอำนาจในการมีมติให้ยกเลิกกระบวนการสรรหาและให้
 ดำเนินการใหม่ได้ และเมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า คณะกรรมการสรรหาคณะบดีคณะเทคโนโลยี
 การจัดการคงเหลืออยู่เฉพาะกรรมการสรรหาซึ่งมีที่มาจากฝ่ายผู้แทนสภาคณาจารย์
 และข้าราชการ และผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะเท่านั้น ประกอบกับกระบวนการสรรหา

/โดย...

โดยคณะกรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ดังกล่าวก็ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ในวาระที่ ๓.๓ มีมติให้ดำเนินการ สรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีใหม่ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ เฉพาะวาระที่ ๓.๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาเลือกและแต่งตั้งหนึ่งในผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นคณบดีคณะเทคโนโลยี การจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่มิคำพิพากษา นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

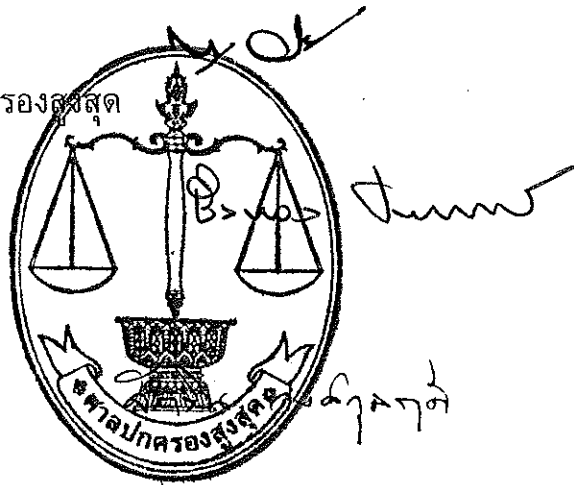
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชัชทอง โอบาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จิรวดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

